

PRAVILA ZA DRŽAVLJANE UJEDINJENE KRALJEVINE PRI ULASKU ILI IZLASKU IZ ŠENGENSKOG PODRUČJA

Šengenska pravila

Korisnici prava iz Sporazuma o povlačenju čija je država domaćin država članica EU-a, osim Cipra i Irske (*za potrebe ovih smjernica tih se 25 država članica nazivaju državama članicama šengenskog područja, a zajedno s Islandom, Norveškom, Švicarskom i Lihtenštajnom čine šengensko područje*), u načelu nisu dužni dobiti otisnut pečat pri ulasku ili izlasku iz šengenskog područja, ali taj pečat trebaju dobiti korisnici prava iz Sporazuma o povlačenju čija je država domaćin Cipar ili Irska.

Pravo EU-a ne sprečava službenike graničnog nadzora da državljanima Ujedinjene Kraljevine pri ulasku ili izlasku iz šengenskog područja otisnu pečat u putnu ispravu ako su ti državljani korisnici prava iz Sporazuma o povlačenju i ako posjeduju važeću boravišnu dozvolu koju je izdala država članica šengenskog područja. Isto vrijedi i za članove njihovih obitelji u istoj situaciji.

Komisija smatra da otiskivanje pečata u putovnice korisnika prava iz Sporazuma o povlačenju nije praktično. Otiskivanjem pečata u putovnicu utvrđuje se je li državljanin treće zemlje poštovao dopušteno trajanje kratkotrajnog boravka unutar šengenskog područja, ali korisnici prava iz Sporazuma o povlačenju u državi članici šengenskog područja ne moraju napustiti šengensko područje jer zakonito borave u jednoj od njegovih država članica. Na njih se ne primjenjuje uobičajeno ograničenje boravka od 90 dana u razdoblju od 180 dana u šengenskom području, neovisno o tome imaju li u putovnici otisnut pečat. Međutim, nemaju pravo boraviti u državi članici šengenskog područja u kojoj ne borave dulje od 90 dana u razdoblju od 180 dana.

Komisija preporučuje da službenici graničnog nadzora država članica ne otiskuju pečat u putnu ispravu korisnika prava iz Sporazuma o povlačenju. U svakom slučaju, ako to ipak učine, taj pečat ne može utjecati na trajanje dopuštenog dugotrajnog boravka.

Boravišne isprave izdane na temelju Sporazuma o povlačenju

Korisnici prava iz Sporazuma o povlačenju mogu na granici svojim boravišnim ispravama izdanim na temelju Sporazuma o povlačenju i drugim ispravama (*vidjeti sljedeći odjeljak*) dokazati svoj boravišni status i povezana prava, primjerice da se na njih ne primjenjuje ograničenje trajanja boravka od najviše 90 dana u razdoblju od 180 dana u njihovoj državi domaćinu.

Komisija preporučuje da svi korisnici prava iz Sporazuma o povlačenju ishode odgovarajuću boravišnu ispravu u skladu sa Sporazumom o povlačenju u njihovoj državi članici boravišta i da je predoče službenicima graničnog nadzora pri prelasku vanjske granice šengenskog područja.

Druge isprave koje mogu poslužiti pri ulasku ili izlasku iz šengenskog područja

Korisnici prava iz Sporazuma o povlačenju koji borave u državama članicama domaćinima s deklaratornim sustavima¹ mogu prije isteka prijelaznog razdoblja boravišnim ispravama izdanim na temelju [Direktive EU-a o slobodnom kretanju](#) dokazati svoj status korisnika prava iz Sporazuma o povlačenju, pod uvjetom da nema naznaka prestanka njihova boravka u državi članici domaćinu.

I drugim se dokumentima može pouzdano dokazati da njihovi nositelji ostvaruju pravo na slobodno kretanje i boravak u državi članici domaćinu prije isteka prijelaznog razdoblja te da ondje i dalje borave. Dokumenti s navedenom adresom osobe mogu biti dokaz boravka i nakon isteka prijelaznog razdoblja. Službenici graničnog nadzora mogu putnicima postavljati pitanja o rezidentnosti kako bi utvrdili njihov boravišni status i povezana prava.

Korisnici prava iz Sporazuma o povlačenju koji borave u državama članicama domaćinima u konstitutivnim sustavima² mogu svojom potvrdom o podnošenju zahtjeva izdanom u skladu s člankom 18. stavkom 1. točkom (b) Sporazuma o povlačenju dokazivati svoj boravišni status i povezana prava sve dok ne dobiju konačnu odluku o svojem zahtjevu.

Za više informacija o Sporazumu o povlačenju vidjeti [Smjernice – O Sporazumu o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju, dio drugi – Prava građana](#) (C/2020/2939, SL C 173, 30. svibnja 2020., str. 1.) koje se ovim dokumentom ne mijenjaju, nego samo dopunjuju.

Pravila o ulasku i izlasku obuhvaćena su odjeljkom 2.2. Smjernica.

¹ Bugarska, Češka, Njemačka, Estonija, Irska, Grčka, Španjolska, Hrvatska, Italija, Cipar, Litva, Poljska, Portugal i Slovačka.

² Belgija, Danska, Francuska, Latvija, Luksemburg, Mađarska, Malta, Nizozemska, Austrija, Rumunjska, Slovenija, Finska i Švedska.